

คำวินิจฉัยของ นายจุมพล ณ สงขลา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๔/๒๕๕๖

วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

เรื่อง ประธานรัฐสภาขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ กรณี
มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ประธานรัฐสภาเสนอเรื่องพร้อมความเห็นลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ขอให้ศาล
รัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ กรณีมีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของ
คณะกรรมการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง ข้ออ้างและเหตุผลโดยสรุปของทุกฝ่าย
ปรากฏในคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ

พิเคราะห์แล้ว มีปัญหาต้องวินิจฉัยในเบื้องต้นว่า คณะกรรมการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
ตามรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๗ (๑) จำนวน ๑๓ คน เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญตามความหมายของ
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ หรือไม่ เกี่ยวกับปัญหาข้อนี้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญทำหน้าที่ศาลรัฐธรรมนูญ
ได้วินิจฉัยหลักเกณฑ์การเป็นองค์กรตามมาตรา ๒๖๖ ไว้แล้ว ในคดีที่ ๑/๒๕๕๑ ว่าจะต้องประกอบด้วย
๑. บุคคล ๒. วัตถุประสงค์การดำเนินการ ๓. งบประมาณ และ ๔. สถานที่ทำงาน เมื่อคณะกรรมการ
สรรหาฯ มิได้มีงบประมาณของตนเองและสถานที่ทำงานตามข้อ ๓ และข้อ ๔ จึงไม่อาจเป็นองค์กร
ตามความหมายของมาตรา ๒๖๖ ได้ ซึ่งผู้วินิจฉัยก็มีความเห็นเช่นเดียวกับคำวินิจฉัยดังกล่าว และ
แม้เสียงส่วนใหญ่ของคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญจะเห็นว่า คณะกรรมการสรรหาฯ เป็นองค์กรตาม
รัฐธรรมนูญ ก็ไม่อาจถือว่ามีปัญหาหรือข้อโต้แย้งเกิดขึ้นระหว่างคณะกรรมการสรรหาฯ กับวุฒิสภา
ซึ่งเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ เพราะคณะกรรมการสรรหาฯ เองต่างก็เห็นชอบด้วยกับวิธีการสรรหา
ที่กระทำไปทุกขั้นตอน มิได้มีผู้ใดโต้แย้งคัดค้านว่าการสรรหาเกี่ยวกับบุคคลใดหรือขั้นตอนใดไม่เป็นธรรม
แก่ผู้สมัคร ส่วนวุฒิสภาเมื่อได้รับการเสนอรายชื่อจากคณะกรรมการสรรหาฯ แล้ว ก็มิได้ทักท้วงหรือ
โต้แย้งเกี่ยวกับวิธีการสรรหาของคณะกรรมการสรรหาฯ แต่อย่างใด จึงได้มีมติเลือกตุลาการศาล
รัฐธรรมนูญสี่คนจากผู้ที่ได้รับการสรรหาแปดคนไปแล้ว ต่อมาประธานวุฒิสภาได้นำความขึ้นกราบ
บังคมทูลและทรงแต่งตั้งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้งสี่คนเรียบร้อยแล้ว การดำเนินการต่างๆ ตามที่
กล่าวมา มิได้มีปัญหาหรือข้อโต้แย้งเกิดขึ้นระหว่างคณะกรรมการสรรหาฯ กับวุฒิสภาเกิดขึ้นตามความหมาย

ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ เหตุผลที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๗ (๑) บัญญัติไว้แต่เพียงว่า “ฯลฯ มติในการเสนอชื่อดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่” บทบัญญัติดังกล่าวเป็นการบังคับให้คณะกรรมการสรรหาฯ ต้องเสนอชื่อผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ต่อวุฒิสภาเท่านั้น มิได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการสรรหาไว้ว่าจะต้องดำเนินการอย่างไร คณะกรรมการสรรหาฯ จึงมีอำนาจโดยอิสระที่จะกำหนดวิธีการสรรหาได้เองด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการสรรหาฯ ในทุกขั้นตอนตามความเหมาะสม รวมทั้งมีอำนาจที่จะเปลี่ยนแปลงวิธีการสรรหาเมื่อใดก็ได้เพื่อให้ได้ผู้ที่ได้รับการสรรหาครบถ้วนตามที่ต้องการ เมื่อรัฐธรรมนูญมิได้กำหนดวิธีการในการสรรหาไว้ว่าจะต้องปฏิบัติอย่างไรจึงจะชอบด้วยรัฐธรรมนูญเช่นนี้ นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง และคณะ จึงไม่อาจกล่าวหาว่าคณะกรรมการสรรหาฯ ดำเนินการสรรหาโดยฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๗ (๑) การกล่าวหาดังกล่าวจึงไม่มีมูลเหตุตามกฎหมายที่จะอ้างได้

สรุปได้ว่าแม้จะถือว่าคณะกรรมการสรรหาฯ เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ แต่ก็มีได้มีปัญหาหรือข้อโต้แย้งเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่เกิดขึ้นระหว่างคณะกรรมการสรรหาฯ กับวุฒิสภาด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ประกอบทั้งมิได้มีบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายอื่นใดให้อำนาจศาลรัฐธรรมนูญที่จะพิจารณาวินิจฉัยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสรรหาฯ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๗ (๑) ว่าชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่ ปัญหาตามคำร้องของประธานรัฐสภาจึงมิได้อยู่ในอำนาจหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญที่จะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖

อาศัยเหตุผลดังที่กล่าวมา จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้องของประธานรัฐสภา

นายจุมพล ณ สงขลา

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ